

240. Tweede dictee van De Gooi- en Eemlander (auteur: Bert Jansen)

Winterse sfeer en feestdagen

Tot vervelens toe, oftewel uitentreuren, jemieert men over die goede oude tijd waarin de bevroren sloten en meren in onze contreien nog bevolkt werden door schaatsers op Friese doorlopers – dames in gemoltonneerde rokken, heren in grauwlinnen plusfours.

Thuis wachtte moeder nog geenszins met cannelloni of hazenpeper in een ragout met julienne, maar de savooiekool en de au bain-marie bereide jan-in-de-zak werden door het hele gezin gesavoureerd.

Men ganzenbordde en sjoelbakte voor de vrolijk snorrende kolenkachel, waarin vader nog een kitje antraciet gooide.

Sinterklaas werd alom gerespecteerd en met egard bejegend, ook al werd hij door alle gezinsleden – de kleintjes inclus – herkend als de buurman, een ex-gedetineerde classificeerder die er graag wat bij schnabbelde.

Heden ten dage lopen de goedheilig man en zijn knecht serieus risico van molest als de meegetorste jutezak met dvd's en cd-spelers níét voldoet aan de eisen van de verwerende jeugd, die zijn neus ophaalt voor meccanodozen.

Nee, respect is er tegenwoordig niet meer bij in deze tijd van verwording. Zo zag ik dezer dagen twintig sinterklazen in een cafeetje die te veel slivovitsj achterovergeslagen hadden.

Toen zij amok zochten met de overige clientèle werden ze door de barkeeper – een getalenteerde taekwondoka – het etablissement uitgebonjourd. Gelukkig werd alles ten slotte weer pais en vree!